

«Aconsello estimar el país d'on s'és, no confiar en els dirigents»

El mític vocalista i gentleman Paul Anka actua aquesta nit al festival de Cap Roig de Calella de Palafrugell

«Aconsello estimar el país d'on s'és, no confiar en els dirigents»

CAROLINA PORRAS

Després de 55 anys de carrera, el gentleman Paul Anka, confessa que, mentre la seva salut li ho permeti, seguirà treballant perquè la música, assegura, és la seva passió. Anuncia per al març una autobiografia i un musical de Broadway de l'apassionant carrera. Avui serà a Cap Roig i farà un repàs a les seves cèlebres composicions.

55 anys de carrera... Quan s'aturarà i començarà a descansar i

relaxar-se?

Aquests 55 anys han passat molt ràpid, i m'han omplert d'experiències fascinants. Però segueixo buscant noves experiències. Crec que mai deixaré de fer el que faig, però no penso en èxits ni en diners, sinó que és la meva passió i m'encanta. L'únic obstacle al qual he d'enfrontar-me és si no estic prou sa com per seguir així. I no es preocupi, confii en mi: tinc temps per relaxar-me.

Té notícies sobre la seva biografia musical a Broadway?

He decidit esperar fins que acabi el meu llibre. Estem ja en les etapes finals, treballant amb editors per poder llançar-lo el febrer o el març de 2013.

Què sent quan altres artistes canten les seves cançons?

M'omple de gratitud, ja que m'indica que les meves creacions encara representen la manera com se senten, els permet expressar-se tan lliurement a través de la màgia de la música.

En general, cantar sol ser més complicat per a un compositor. Què va sentir quan va cantar per primera vegada?

No va ser complicat per a mi perquè creia en el que estava cantant. Em veia tan jove que sabia que ningú escriuria per a mi i per això el vaig fer jo. Recordo que quan vaig començar a cantar les meves creacions vaig sentir una tremenda abundància de música i passió.

Paul Anka és sinònim de gentleman, ara i sempre. Quin és el seu secret per ser i ser vist com un perfecte cavaller?

Sincerament, no hi ha cap secret del per què Paul Anka és conegut com un gentleman. Suposo que és una elecció personal de comportament. És més fàcil ser amable que no ser-ho. Si algú recorda d'on ve, respecta a la gent i manté la seva integritat en el que fa sempre tindrà un comportament apropiat i serà un cavaller.

Creu vostè que el món va massa de pressa?

Sí, realment ho penso i penso que això causa molt estrès a la gent. Veig molta desesperança en algunes persones i això és molt trist, perquè cal creure sempre que alguna cosa és possible. Jo aconsello sempre estimar el país d'on és un, però mai confiar en els que el dirigeixen. Però sé que no és una resposta simple per a aquest món canviant... Quan un veu aquest canvi econòmic, financer i polític, s'adona que la cosa anirà malament fins que ens conscienciem que hi ha altres models polítics i socials, en cas contrari, el món seguirà movent-se en espiral cap avall, els rics es faran més rics i els pobres es faran més pobres.

Vostè reconeix que Spain is different?

Espanya és, per descomptat, diferent, com ho són molts dels països que he visitat. Però Espanya ocupa un lloc molt especial en el meu cor. He estat venint aquí durant més de 50 anys i el que fa diferent a Espanya és la seva gent, els espanyols. Ells sempre han estat molt cortesos, de cor ardent i molt aficionats a la música. A més, gaudeixo de la cuina espanyola a tots els nivells, encara que el que més m'agrada és la paella. Per cert, la meua paraula preferida en espanyol és beso.

És l'amor el més important per a vostè?

L'amor és una de les coses més importants en la vida, però per mi no és la més decisiva. És cert que jo escric molt sobre això, però realment ningú pot definir què és l'amor de veritat. Per què la línia que separa amor i odi és tan estreta? La gelosia, la culpa i la preocupació són emocions insensates. La lleialtat, la confiança, l'amistat i la integritat són molt importants.

Vostè va ser un dels impulsors del que anomenen el jove Frank Sinatra, Michael Buble. És de debò el nou Sinatra?

Per cert, fa uns minuts hi estava parlant i em deia que estava a Itàlia amb la seva dona... Tornant a la seva pregunta, sí, jo he format part de la carrera de Michael des del principi. Ell i jo hem parlat moltes vegades precisament d'aquesta imatge de Sinatra. I ell, molt intel·ligentment, ha estat d'acord amb mi que no hi ha cap nou Sinatra, només hi va haver un Sinatra i només hi ha un Michael Buble. Tots dos admirem Sinatra. Jo, per descomptat, el vaig conèixer. De fet, vaig passar molt temps amb Frank i he compartit moltes d'aquelles experiències i anècdotes amb Buble. I estic molt orgullós de Michael: és un gran amic i un gran artista, que té una carrera llarga i emocionant per davant. Estaré allà on i quan ell em necessiti, per petit que fos el motiu pel qual em requerís.

Per què Paul Anka és, sobretot, un fan del talent.

Sí, realment admiro moltíssim a la gent talentosa. Al meu entendre, en el món de la música i l'espectacle la mediocritat sempre correspon a gent sense talent. I n'hi ha, encara que el just seria que aquestes persones no aconseguissin fer-se un nom en el món de la música.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2012/08/02/aconsello-estimar-pais-don-ses-no-confiar-dirigents/575067.html?utm_source=rss